

Stanisława Bodycha

Dzielnice: Ursus

Osiedla: Czechowice Skorosze

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 1979

Opis

Stanisław Bodych ps. "Rawicz" (1901-1944) - strażak związany z Ursusem, podporucznik rezerwy. Pochodził z Żyrardowa, gdzie ukończył średnią szkołę techniczną. Jako czternastolatek wstąpił w szeregi Związku Harcerstwa Polskiego, był drużynowym oraz instruktorem, w 1918 roku brał udział w rozbrajaniu Niemców. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej (5 Pułk Piechoty Legionów) za co został uhonorowany orderem "Polska swojemu obrońcy". Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej w 1925 roku został księgowym Zakładów Żyrardowskich, później był rusznikarzem w Cytadeli Warszawskiej. W 1928 roku zamieszkał w Ursusie (ul. Rynkowa 6 - wówczas Rynek 6), rozpoczął również pracę na stanowisku sekretarza szefa kontroli technicznej odlewni aluminium miejscowych Państwowych Zakładów Inżynierii. Szybko włączył się w życie lokalnej społeczności i od 1933 roku przez cztery kolejne lata pełnił obowiązki zastępcy naczelnika miejscowej Ochotniczej Straży Pożarnej, był również komendantem miejscowej organizacji strzeleckiej. Już w 1932 roku - po ukończeniu Szkoły Podchorążych w Zambrowie - został awansowany do stopnia podporucznika i przeniesiony do rezerwy. Przed wybuchem II wojny światowej objął obowiązki komendanta obrony przeciwgazowej i przeciwlotniczej w swojej firmie. Tuż po wkroczeniu okupanta próbował połączyć się ze swoją macierzystą jednostką (36 Pułk Piechoty Legii Akademickiej), stacjonującą na warszawskiej Pradze (koszary przy ul. 11 Listopada), jednak z braku możliwości pozostał w Ursusie. Wraz z częścią załogi PZI znalazł się w ich dawnej siedzibie przy ul. Skierniewickiej, skąd przez Brześć wszyscy próbowali eszelonem przedostać się w kierunku Rumunii. Ranny w nogę podczas niemieckiego bombardowania, otoczony wraz z innymi przez Rosjan, został internowany w obozie niedaleko Kurska, skąd - po uzgodnieniach okupacyjnych - na przełomie października i listopada 1939 roku znalazł się w podobnym obozie w Radomiu. Stamtąd udało mu się zbiec i powrócił do Ursusa. Tu został naczelnikiem OSP a także przyłączył się do organizacji "Orzeł Biały", z członków której powstała później Pierwsza Kompania 7 Pułku AK "Garłuch-Madagaskar". Wraz z nią przeszedł szkolenia saperskie i sanitarne a także z zakresu nauki o broni oraz o taktyce walki. Część szkoleń odbywała się bądź w miejscowej remizie, bądź też w jego prywatnym mieszkaniu. Podczas Powstania Warszawskiego głównym zadaniem tej formacji było odbicie z rąk niemieckich lotniska Okęcie, mającego przyjąć aliancki desant. Z racji na pełnioną przez siebie funkcję cywilną wykonywał prace porządkowe w obozie przejściowym w Pruszkowie, dokąd hitlerowcy zwozili ludność walczącej stolicy. Dzięki temu udało mu się wyprowadzić wielu tam osadzonych, ratując im życie. Zatrzymany po raz pierwszy zbiegł, zatrzymany kolejny raz wraz z wyprowadzanymi trafił do więzienia na

warszawskim Mokotowie. Stąd również zbiegł (podczas prac nad Wisłą) i powrócił do Ursusa, gdzie nadal działał w konspiracji. Zadenuncjowany przez jednego ze współtowarzyszy walki, został aresztowany 6 XII 1944 roku przez żandarmerię niemiecką i gestapo, wywieziony do Pruszkowa. Po trzech dniach bestialskich tortur zginął zamordowany przez Niemców w Lasach Sękocińskich bądź samej Magdalence i tam został pierwotnie pochowany. Pośmiertnie odznaczony m.in. Krzyżem Powstania Warszawskiego, Krzyżem Armii Krajowej oraz brązowymi medalami strażackimi.

Spoczywa:

Cmentarz w Gołąbkach, gdzie staraniem rodziny jego prochy zostały złożone 24 II 1945.

Upamiętnienia:

ul. Rynkowa 8 - tablica z brązu na frontowej ścianie budynku (odsłonięcie - 17.01.1982).

ul. gen. K. Sosnkowskiego 34 (parafia pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Ursusie) - tablica z brązu.

Szczególne podziękowania dla Pana Jakuba Porębiaka (prawnuka Stanisława Bodycha) za udostępnienie rodzinnych archiwów.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1979.01.31. Wcześniej była podzielona na dwa fragmenty noszące nazwy Wiśniowa oraz 15 Grudnia.
